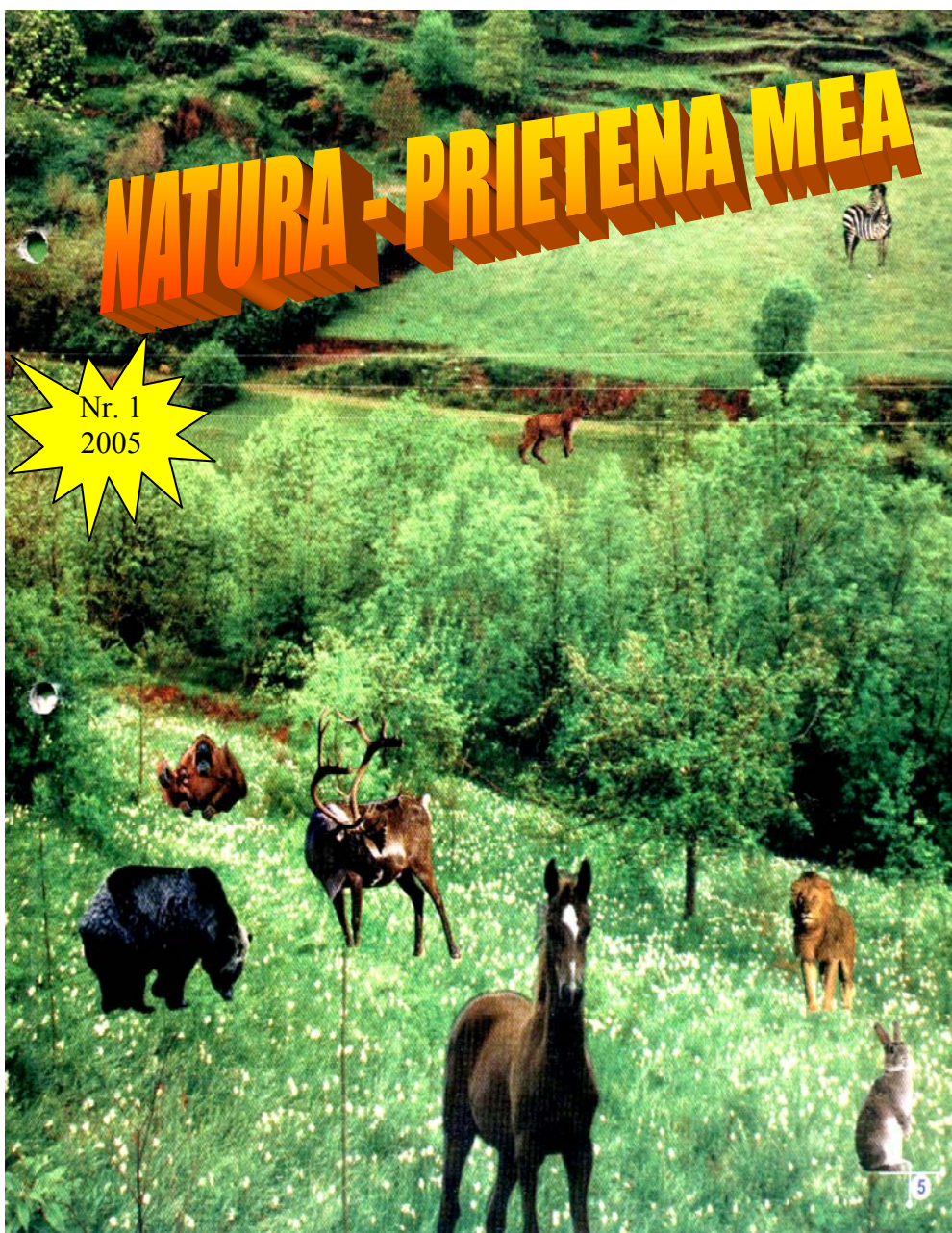

NATURA - PRIETENA MEA

Nr. 1
2005

*Curiozități – Literatură – Ghicitori - Jocuri- Glume
Natura, văzută de noi*

Cuprins

Legenda celor patru anotimpuri
Pag. 4

Pagina de literatură
Pag. 5

Regina păsărilor cântătoare
Pag. 6

Legenda privighetorii
Pag. 7

Păsări călătoare - Rebus
Pag. 8

Ghicitori
Pag. 3 și 9

Inspirați de primăvară
Pag. 10

Curiozități
Pag. 12

Redactor:
înv. Cornelia Prihoi
Colaboratori: elevii
clasei a III-a C.

Vine unul după altul,
Dar nu-s frați, ci sunt surori.
Aduc soare, aduc nori,
Aduc ploii, aduc ninsori;
Împrejurul și înaltul
Sunt cuprinse de flori.
Cui îmi dă răspuns la timp
Îi ofer un ...

Toate patru sunt surori,
Dar nu seamănă-ntre ele,
Deși toate ne dau flori:
Una ne dă vioarele,
Alta crini și trandafiri,
De te face să te miri.
Cea de-a treia – crizanteme
Și gherghine, dumițre
Mândre ca niște fete
Zugrăvite prin poeme.
Ultima, cea mai bătrână,
Ne dă hainele de lână
Și ne pune drept în față
Dealuri albe, flori de gheață.
Pentru fiecare-n parte,
Vreau un nume ca la carte.

(..., ..., ..., ...)

Patru fete la un loc
Ce împart aceeași viață:
Una-i firavă, isteță,
Alta e fierbinte foc.
Cea de-a treia e bogată,
Iar a patra-i înghețată,
Deși poartă alb cojoc.
Ele sunt patru surate
(Nu mai multe anul are)
Trei copii de fiecare –
Cum se cheamă asta, frate?

(Vasile Filip,
Anotimpurile)

Sunt surori, chiar gemene,
Dar nu vor să semene
Între ele nicidecum:
Se stropesc cu alt parfum,
Hainele nu sunt la fel,
Au la deget alt inel.
Una-și pune haină verde,
Alta haina-ncet și-o pierde;
Una – haină colorată,
Alta – alb imaculată;
Una-i caldă; alta rece,
Nimeni nu le întrece.
Una păsările-aduce,
Alta păsările-alungă;
Una ni se pare dulce,
Alta ni se pare lungă.

(..., ..., ..., ...)

Legenda celor patru anotimpuri

Legenda spune că Dumnezeu, după ce a zidit lumea, cerul și pământul, după ce a creat toate vietățile, s-a gândit să le dea un rost și celor patru fiice ale anului.

- Voi sunteți cele patru fiice ale anului, grăi Dumnezeu, când surorile s-au așezat smerite înaintea sa. Să îmi amintiți ce nume v-am dat vouă, data trecută?

- Eu sunt sora cea mare și m-ai botezat **Iarna**.

- Mie mi-ai dat numele **Toamna**, Doamne, și sunt a doua fiică a anului.

- Iar pe mine m-ai numit **Vara** și sunt a treia soră.

- Eu sunt mezina, Doamne! Mă numesc **Primăvara**.

Dumnezeu le privi cu bunățate și apoi le zise:

- Poruncesc să se împartă cele douăsprezece luni ale anului în părți egale, urmând ca fiecare dintre voi să ia câte o parte.

Auzind acestea, fiica cea mare, **Iarna**, se întunecă la față și vorbi cu îndrăzneală:

- Doamne, eu sunt fiica cea mare și, având drepturile primului născut, trebuie să primesc partea cea mai mare din moștenire.

Atunci, Dumnezeu se încrunță și hotărî să împartă celor patru surori lunile anului, după firea fiecăreia.

Așa că **Iarna**, fiind atât de rea și de îmbufnată, primi lunile cele mai reci, urâte și posomorâte: decembrie, ianuarie și februarie.

Toamnei îi dăruî lunile cele mai bogate: septembrie, octombrie și noiembrie. Însă, după cum știți, Dumnezeu îi dădu tot atâta tristețe, câtă bogăție, deoarece nici **Toamna** nu se arătase total mulțumită la împărțeală.

Cele două surori mai mici, **Vara** și **Primăvara**, fiind cele mai bune, mai blânde, mai cuminți și mai mulțumite de ce le-a dat Domnul, au avut norocul de cele mai frumoase luni. **Vara** a primit lunile iunie, iulie și august, iar **Primăvara** – martie, aprilie și mai.

Tot atunci a hotărât Dumnezeu ca **Primăvara** să vină după **Iarnă**, ca să se vadă bunățatea și frumusețea celei dintâi, față de răutatea și urâtenia celei de-a doua. Așa că, **Primăvara** este atât de așteptată de către oameni, mai ales de către copii. Iar Dumnezeu a făcut ca vestitorul primăverii, cinteziul, să cânte în lunile în care reînvie natura așa: *Ți-ți vară, ți-ți vară*

Hai, copii, la joc afară!

A sosit primăvara!

„Șiruri negre de cocoare,
Ploi călduțe și ușoare,
Fir de ghiocel plătând,
Cântec îngănat în gând,
Sărbătoare...”

(Otilia Cazimir, *Pentru tine, primăvară*)

„Dintr-alte țări de soare pline,
Pe unde-ați fost și voi străine,
Veniți, dragi păsări, înapoi!

Veniți cu bine!

De frunze și de cântec goi,
Plâng codrii cei lipsiți de voi.

Și-acum veniți cu drag în țară!

Voi revedeți câmpia iar,

Și cuiburile voastre-n crâng,

E vară, vară!

Aș vrea la suflet să vă strâng,

Să râd de fericit, să plâng!

Cu voi vin florile-n câmpie

Și nopțile cu poezie

Și vânturi line, calde ploi

Și veselie...”

(George Coșbuc, *Vestitorii primăverii*)

„Primăvară, din ce rai
Nevisat de pământeni,
Vii cu mândrul tău alai
Peste crânguri și poieni?”

George Topirceanu,

Rapsodii de primăvară)

„S-a desfăcut din mugur,
Într-o dimineață caldă a începutului
de primăvară. Cea dintâi rază de
soare s-a împletit pe dânsa ca o
sârmă de aur, făcând-o să tremure de
fericirea unei asemenea atingeri...”

În scurtă vreme se desfăcu
mare, verde, mai frumoasă ca toate,
mai sus decât celelalte, tocmai în
vârf. ...

Un ciripit străin o miră. Șa
cea dintâi rândunică, venită de de-
parte, tăie albastrul ca o săgeată,
înconjură copacul de câteva ori cu
strigăte de bucurie, apoi se așază pe
streșina casei, cântând mereu. ...”

(Emil Gârleanu, *Frunza*)

Regina păsărilor cântătoare

„E privighetoarea dulce, care spune cu uimire
Tainele inimii sale, visul ei de fericire”

(V. Alecsandri, *Concertul în luncă*)

Supranumită „regina cântecului”, privighetoarea este o pasăre călătoare de mărimea unei vrăbii mici. Ea nu are un penaj pe măsura cântecului său neasemuit. Haina sa modestă, ștearsă, uniformă, de culoare cafenie-brună pe spate, sură pe abdomen, cu coada roșcată.

Trăiește la marginea pădurilor, în tufișuri și grădini, dar rareori o poți vedea. Își face cuibul în frunzișul copacilor, în arbuști aproape de pământ și se hrănește cu omizi, furnici și insecte. Distruge zilnic 500 de insecte, fiind, prin hărnicia ei, folositoare omului.

Ca și rândunica, barza sau cucul, ea pleacă departe, trece ecuatorul și trăiește în emisfera sudică, atunci când în România este iarnă. Primăvara revine la noi în țară, după o altă călătorie lungă.

Cântă minunat, cântecul ei auzindu-se de obicei noaptea.

„...În tufișurile astea și
în sălciile de pe marginea iazului
vin privighetori și cântă toată
noaptea...Nu cântă una, cântă
zece, cincisprezece; răsună tot
zăvoiul...Mai ales una ...cânta,
Doamne, Dumnezeule! De câte
ori începea, făcea într-un fel nou.
... Uneori făcea: fi, fi, tiha! tiha!
tiha! chiau! chiau! chiau! elings!
...iar când isprăvea într-o cascadă
de triluri, zău dacă nu-ți venea s-o
aplauzi ca pe-o primadonă...Frumoasă seară am petrecut,
n-am s-o uit niciodată...”

(I. Al. Brătescu-Voinești, *Privighetoarea*)

Ghicitoare
Cântăreață delicată
Vraja-i seara ne desfată!

Legenda privighetorii

Se spune că, după ce bunul Dumnezeu a creat păsările, acestea se arătau nemulțumite de penajul lor.

- Mi-ar fi plăcut să am picioare verzi! găgai bosumflată gâsca.
- Aș vrea să am capul roșu! măcăi lăbărțat rața.
- Eu aș dori să am pene roșii, verzi și galbene! ciripi ciocârlia.

Numai privighetoarea era veselă și mulțumită de haina ei ruginie, dată de Tatăl ceresc. Modestia ei îi plăcu foarte mult lui Dumnezeu.

- Fiindcă ești așa de modestă și te mulțumești cu haina ce ți-am dat, tu, dragă privighetoare, vei avea harul să cânti mai frumos decât toate păsările din lume. Vei fi cea mai iubită de oameni!

De atunci, cântă privighetoarea atât de minunat. Toți o numesc regina păsărilor cântătoare.

Proverbe

Pe creanga uscată nu cântă privighetoarea.
Privighetorii conțin când ciorile croncănesc.

Păsări călătoare

1. Cea mai mică pasăre călătoare de la noi, din țară

2. Pasăre călătoare care este atrasă de luminile vapoarelor

3. Grup de păsări

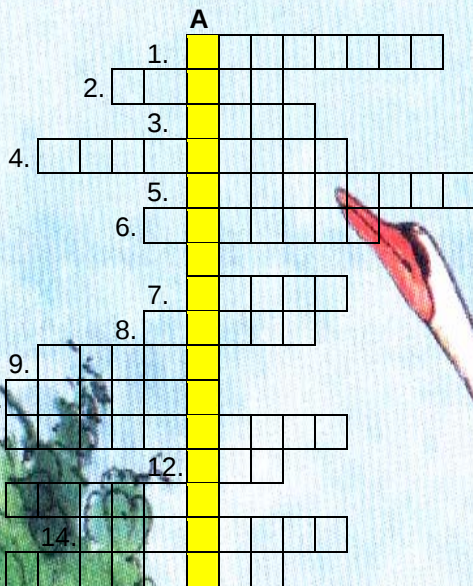
4. Anotimpul în care se întorc păsările

5. Călătoare cu coada despicată și bărbuța roșie

6. Călătoare frumos colorată care preferă locurile mlăștinoase

7. Pasăre călătoare, de mărime mijlocie și penă cenușie

8. Călătoare care, în credința populară aduce copii

B

9. Călătoare al cărui pui este crescut de alte păsări

10. Pasărea care a fost furată de Nică din tei

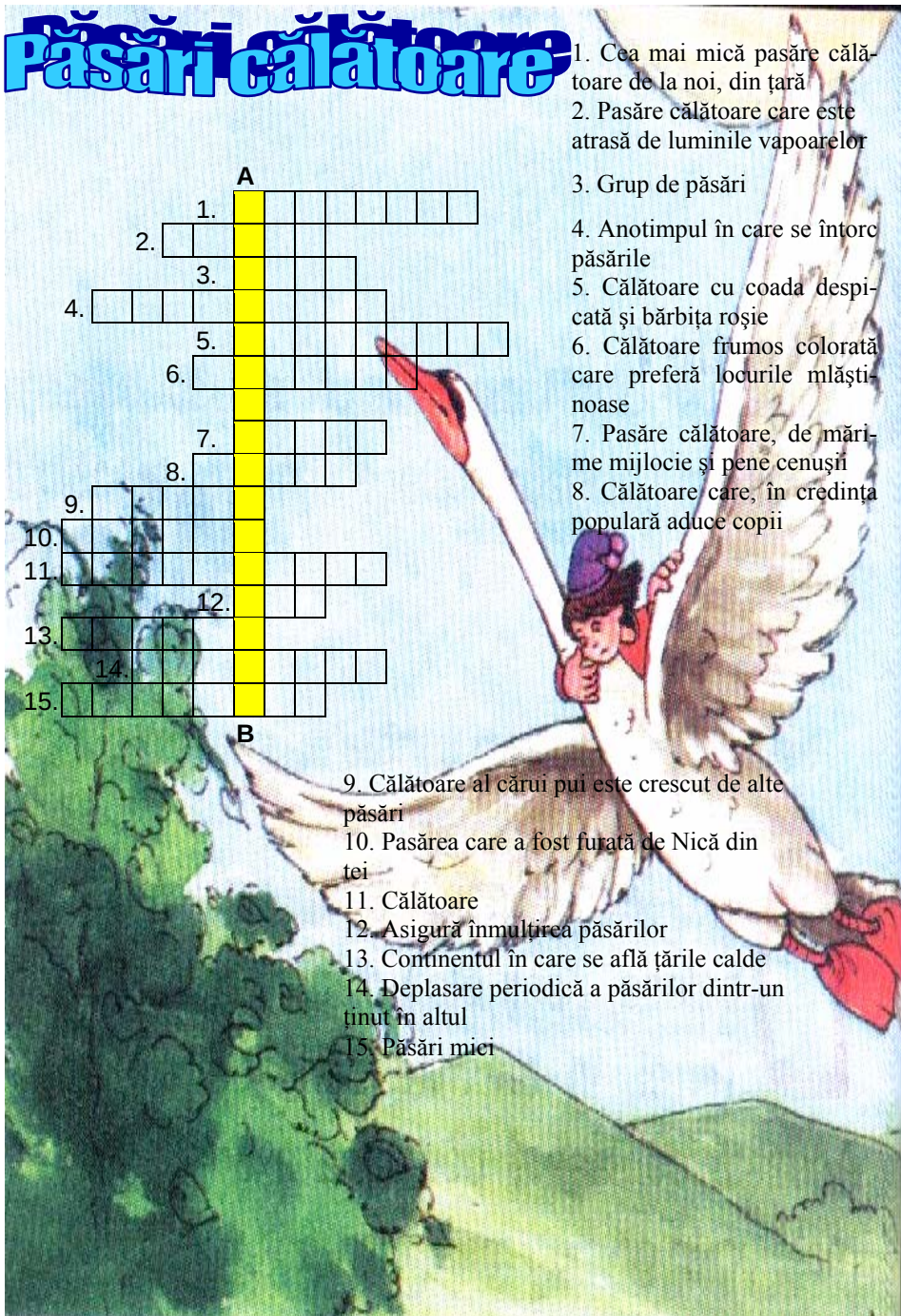
11. Călătoare

12. Asigură înmulțirea păsărilor

13. Continentul în care se află țările calde

14. Deplasare periodică a păsărilor dintr-un ținut în altul

15. Păsări mici

Ghici, ce e?

Ghicește, apoi realizează corespondența
fiecărei ghicitori cu imaginea corespun-
zătoare

Zână albă ca o vrajă,
Lin pe apă, ea plutește,
Între trestii stă de strajă
Și în apă ea privește.
Cine e? Cine-o ghicește?

Cine-i cu picioare-nalte
Ciocu-i parc-ar fi un clește
Și din apă se hrănește
Prinzând câte-un pui de pește?

Care-i pasărea pribeagă
Care zboară ziua-ntreagă
Colindând dumbrăvile
Și strigându-și numele?

Ce moțată, dragii mei,
A prins Creangă într-un tei?

Cenușiu, cu alb stropit,
Acest gureș călător
Moare, uneori lovit
De-un vapor strălucitor.

A fost fată de-mpărat,
Frumoasă, pe nume Lia.
Păsărica călătoare
Cântă vara pe ogoare
Și urcă mereu spre soare
Ați ghicit, e ...

O săgeată de cărbune
Zboară iute peste lume.
Ghici, cine e?

Un hultan voinic, năuc,
Cu ciocul cât un uluc

INSPIRAȚI DE... PRIMĂVARĂ

Primăvara

Primăvara a sosit
Veselă și zâmbitoare.
Toți copacii- au înflorit,
Parc-ar fi o sărbătoare!

Tilincă Mădălina,

Sosese primăvara!

Soarele luminează și
încălzește pământul. O floare
albă și suavă ca un clopoțel
abia așteaptă să-și scoată
câșorul de sub zăpadă. Este
gingașul ghiocel.

Toate viețile natu-
rii prind viață. Apar primele
firicele de iarbă. Mugurii
copacilor se deschid și din ei
apar frunze și flori parfumate.
Lalelele și zambilele își des-
chid bobocii.

Păsările călătoare
dornice să-ți revadă cuiburile,
se întorc în țară. În curând vor
învesei pădurea cu cântecele
lor.

Peste tot e veselie și
tinerețe!

Păcurar Sergiu,

Primăvara

După iarna friguroasă,
Soarele încet s-arată
Să-ncălzească cu-a lui rază
Tot ce-a stat pe sub zăpadă

Păsările călătoare
Se întorc cu drag la noi,
Cântă cântece voioase
În copacii de pe văi.

Mielușcii blânzi se-adună
Pe câmpiile-nverzite
Iar florile amărâte
Își deschid petale noi

Călugăr Sebastian

Bun venit, primăvară!

A venit primăvara
Frumoasă ca în povești.
Câmpiile și luncile
Cu flori le-mpodobesc.

Pe cerul nalt sosesc
Păsările călătoare,
Cuiburile-și construiesc
Din nou e sărbătoare!

Bine-ai venit la noi,
Frumoasă primăvară,
Cu nori pufoși și moi,
Cu soare cald pe-afară!

Șipoș Daniela,

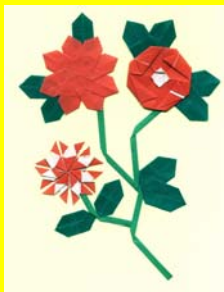
Deac Alina

Tilincă Mădălina

Șipoș Daiana

8 MARTIE
Călugăr Sebastian

8 Martie

Gurghian Ioana

Călugăr Sebastian

Vlas Adrian

Știați că?

Numele popular al **lunii martie** este **Mărțișor**. Acest nume vine de la zeul **Marte**, căruia românii i-au închinat prima lună de primăvară. Pentru a-i câștiga bunăvoința, strămoșii noștri aduceau în cinstea lui diferite ofrande, îl slăveau în cântece și imnuri, organizau diferite ritualuri. În schimb, el trebuia să protejeze semănturile, să le ferească de grindină, de fulgere și de păsări.

Denumirea populară a **lunii aprilie** este **Prier**. Românii foloseau cuvântul **aprilis**. Acest cuvânt vine de la cuvântul latinesc **aperire** care înseamnă „a deschide”. Explicația ar fi că în luna aprilie natura se deschide, după iarna fără verdeață. Se desfășoară mugurii, invadează florile, gășele și șopârlele ies la soare, mamiferele sălbatice ies din bârlog.

Strămoșii noștri numeau luna **mai** **Frunzar**, **Florar** datorită faptului că în această lună înfrunzesc și înfloresc toți copacii. Cuvântul **mai**, denumire actuală a lunii, provine din mitologia greacă, unde **zeița Maia** era zeița munților. Ea era considerată zeița cea mai mare. Românii o venerau pe Maia, zeița pământului roditor, a vegetației, care-i hrănește pe toți.